neděle 21. červenec 2002
5 Kč

Veletržní Křemežsko

Váš průvodce veletrhem

Kulturní program

neděle	21.7.
10 00 - 13 00	SAMSONKA
10 00 - 15 00	Handicapovaná utkání v badmintonu
14 00 - 15 30	Ivan HLAS se skupinou
17 00 - 18 30	SEMTEX
19 00 - 01 00	BON-BON
23 00	Ohňostroj

Počasí

Bude polojasno až skoro jasno, během dne v Čechách od západu oblačno, nejvyšší teploty

26 až 30 °C

Bude vanout mírný jižní až jihovýchodní vítr 3-7 m/s.

Obsah

str 1. Úvodní slovo starosty
str 2. Co kvete na Villonově zahrádce?
str 3. Přispějte na opravu kostela
str 4. Království (s)potřeby
str 5. Mapka veletrhu
str 6. Rozhovor s Kosťou
str 7. Veletrh a statistiky
str 8. Sport
str 9. Tipy na výlet
str 10. Představení redakce
str 11. Inzerce
str 12. Rozcestník

Úvodní slovo starosty

Opět je tady čas prázdnin a dovolených. A k tomuto času již neodmyslitelně patří Křemežský veletrh, jehož brány se letos otevřely již pojedenácté.

Vstoupili jsme do druhého desetiletí existence veletrhu a myslím si,že za deset let prokázal svou životaschopnost a bude tady i za dalších deset let bez ohledu na to jaký obsah bude mít.Je totiž významnou společenskou událostí, příležitostí k vzájemnému setkávání a komunikaci mezi lidmi, tolik potřebné v dnešní uspěchané době.

Rád využívám této příležitosti, abych Vás co nejsrdečněji přivítal ve veletržní Křemži. Tak jako v předchozích letech je pro Vás všechny připravena bohatá nabídka rozmanitého zboží,výrobků a služeb a chybět samozřejmě nebude pestrý kulturní program v pivních stanech. Pro nejmenší návštěvníky je připravena celá řada pouťových atrakcí a o hladové žaludky bude postaráno v celém areálu u nepřeberného množství občerstvovacích míst.

I v letošním roce se pořadatelé snažili o zkvalitnění služeb pro návštěvníky, z nichž nejvýznamnější je víkendové prodloužení městské hromadné dopravy z Českých Budějovic až do Křemže a její propojení kyvadlovou dopravou z Křemže do Holašovic a zpět, což umožní zájemcům o návštěvu Křemežského veletrhu a Selských slavností v Holašovicích navštívit v jediném dni obě akce bez problémů s dopravou.

Věřím, že všichni návštěvníci naleznou na našem veletrhu to, co od něho očekávají a že na chvíle strávené ve Křemži zůstanou v jejich myslích jen příjemné vzpomínky.

S úctou a přáním všeho dobrého

Ing. Josef Troup
starosta obce Křemže

Varování

Dnes bulvární speciál !!!

drby - klepy - nechutnosti

Co kvete na Villonově zahrádce?

Veletržní čas je bezpochyby výbornou příležitostí pro krátké zastavení nad historií zahrádkaření. Téma je to široké, pominu tedy zahradu Ištařinu i všechny další úspěchy mimoevropských civilizací, dokonce přejdu i zajímavou antiku i raný evropský středověk a zastavím se až v době vpravdě přelomové – ve Francii poloviny 15. století, tedy ještě přesněji v Paříži, kde tehdy žil, pil a jinak působil jeden z největších umělců nejen své doby – Francois Villon (zmínku o něm nalezneme až ve III. díle sedmisvazkových Dějin evropského zahrádkaření (Agro, Praha 1998)).

Villona zná většina laické i odborné veřejnosti především jako pijana, hráče, frejíře a příležitostného básníka; jen málokdo však dokáže docenit jeho nesmírný význam v oblasti historie zahrádek. Nebyl průkopníkem ani objevitelem nových postupů, možná sám nebyl ani zahrádkářem. Jeho přínos tkví jinde – totiž v uměleckém postihnutí významu, jaký měla zahrada pro pozdně středověkou měšťanskou ženu.

Všechny „seriózní“ historické prameny se odedávna zabývaly jen válkou, mocenskými a územními spory, či životním stylem vládnoucích vrstev. Jak se žilo „dole“ v nevolnickém stavu, můžeme usuzovat jen z nepřímé evidence. Podobně málo známe i ze života tehdejších středních vrstev, kde přeci jen jakési písemné zdroje k dispozici jsou, v mnoha ohledech však nepostačují – například o zahrádkaření v nich není jediná zmínka. Villonova básnická interpretace si nečiní nárok na faktografickou přesnost, je však první a proto snad i nejcennější referencí.

Právě po roce 1450 se díky němu počínají v Evropě dějiny historicky doloženého zahrádkaření. Práce na zahrádce se pravděpodobně v omezené míře objevovala i v předchozích staletích, o čemž však můžeme jen spekulovat. Je také obtížné určit bod, kdy se pěstování plodin pro obživu transformovalo ve skutečné zahrádkaření (tedy nabylo estetickou okrasnou rovinu a stalo se pro zahrádkáře především kratochvílí).

Zastavme se nyní u oné části rozsahem nevelkého Villonova díla, jež nám podává ono podstatné svědectví. Jedná se o druhý díl diptychu „sličné zbrojmistrové“, tedy o báseň „Nářek někdejší sličné zbrojmistrové nevěstkám“ – tu zde nebudeme uvádět celou, ale zaměříme se pouze na pro nás důležité pasáže. Aby však následující sloka nebyla zcela vytržena z kontextu, povězme si alespoň, co je vlastně obsahem zbývajících veršů: stárnoucí žena nostalgicky vzpomíná na svou mladickou krásu, její slova jsou však zároveň mementem všem dosud pohledným. Zahrádkářský motiv se zde objevuje pouze na několika místech a to spíše mimoděk (což nijak nesnižuje Villonův význam!). Pohleďme nyní na 12. strofu:

Takhle končí lidská krása.
Denně se hrbím víc a více,
ruce mám bez krve a masa,
boky se třesou viklajíce,
prsa se tratí scvrkajíce,
stehna dřív zlatý poklad můj,
jsou skvrnitá jak jaternice,
a moje zahrádka – no fuj!

(překlad Otokara Fischera z knihy „Francois Villon: Básně“; vydala Mladá fronta, Praha 1998; str. 35-36)

• • •

Z uvedené ukázky jasně čteme tíživý smutek, jaký na ženu padl, při pohledu na vlastní tělo. Již není schopna efektivní zahradnické práce – musí se stále více hrbit, přičemž ji přepadá pocit hnusu nad dnes neefektivními, kdysi však skvěle funkčními, pevnými stehny a boky. Celá sloka (až na poslední verš) se stejně jako většina básně, zabývá především tělesnými proměnami – zahrádka je zde jediným náhledem do okolního světa, což jistě dokládá její důležitost. Zbrojmistrová nenaříká nad nuzným bydlením, ani nad tyranským manželem – ne, předmětem jejího zájmu je pouze ona sama a její zahrada. Není to samo již dostatečným důkazem významu zahrádkaření pro středověkou ženu? V Vystupuje tu před námi nádherný obraz zahrady, která stárne a uvadá spolu se svou opečovávatelkou.

Na konci 7. strofy Villonovy básně najdeme naléhavý nářek :

Kde nožky mé a mezi nimi
Ta roztomilá zahrádka?
(str. 35)

Stárnoucí měšťanka zde na pokraji zoufalství vzpomíná na časy, kdy po celé dny sedávala s nohama hluboko zabořenými v záhoně, kdy zalévala, plela a sklízela, aniž by jí v tom tělo překáželo.

Francois Villon podal cenné svědectví, v mnoha ohledech nás však stále nechává na pochybách. Nevíme například, jaký byl vztah středověkého měšťana k zahrádkaření. Lze usoudit, že muži v té době sami žádnou zahrádku nevlastnili, a nemuseli se o ni tudíž ani starat, zároveň však předpokládáme, že dokázali zahrádky svých žen náležitě ocenit a že jistě nepohrdli jejich plody.

Dále se nám přímo nabízí srovnání s moderní ženou. Hraje i v jejím životě zahrádka stejně podstatnou roli? Dokážeme v dnešní uspěchané době ještě vůbec ocenit tak poklidnou a nevzrušivou činnost , jakou je zahrádkaření? Otázek je mnoho, ale to již by bylo na jiné pojednání.

Na závěr jen znovu důrazně připomeňme, že jméno Villonovo si nezaslouží být zapomenuto nejen pro básnický odkaz, ale též z důvodů výše naznačených.

Štěpán Smolen

Prosba o pomoc

Vážený pane, vážená paní,

dovolte abychom se na vás obrátili s upřímnou prosbou o finanční pomoc na opravu kostela sv. Michaela archanděla na náměstí ve Křemži.

Jak sami můžete vidět, náš kostel je již dlouho ve velmi špatném technickém stavu. Je třeba provést řadu oprav, ke kterým jsou ale zapotřebí nemalé finanční obnosy. Celkové náklady byly vyčísleny ve výši přesahující tři miliony korun. K získání potřebné částky byly zahájeny dobrovolné sbírky. S naší prosbou jsme oslovili místní obyvatele, podnikatelské subjekty, obce v regionu a státní instituce. Tak díky štědrosti a pochopení mnohých z vás , ale i vstřícnosti ze strany státu a obecního úřadu ve Křemži a biskupství v ČB se nám podařilo získat částku ke kompletní opravě věže kostela, která byla dokončena právě v těchto dnech. Tím ale naše starosti vůbec nekončí, neboť mnohem objemější část práce nás teprve čeká a peněz stále není dostatek. Budete – li chtít přispět, můžete tak učinit v kostele, ***na farním úřadě*** nebo na č. konta u ***GE Capital Bank v Č. Budějovicích*** 151220617/0600, konstantní symbol vaše rodné číslo nebo jakékoliv do deseti míst. Pokud darujete vyšší částku, rádi vám vystavíme nebo i zašleme potvrzení pro odečet z daňového základu.

Za každý i sebemenší dar vám budeme nesmírně vděčni. Jsme si plně vědomi, že pro mnohé z vás není existenční situace jednoduchá. O to více si vážíme vaší pomoci a vyslovujeme za ní opravdový dík. Na všechny dárce známé i neznámé je vždy s vděčností vzpomínáno při mši svaté a slavnostních událostech ve farnosti. Zároveňjsme přesvědčeni, že všichni, kdo přispějete, se s radostí a zadosti- učiněním podíváte na opravený kostel.

Království (s)potřeby ?!

Mé vyprávění se bude jistě shodovat s některými vašimi zážitky, ale jestli se vám bude zdát, že přeháním, odpusťte mi to prosím. Možná budete mít i pravdu.

Nevěřil jsem tehdy svým očím. Opravdu, je to tak. Našel jsem místo téměř hned, aniž bych půlhodiny projížděl parkoviště a marně pátral. Dokonce jsem nemusel použít ani některé ze známých parkovacích triků, jako mocným klaksonem vystrašení soupeře tlačícího se na místo mnou předem vyhlédnuté. Nebo zkoumání, kdo z rychlejších motoristů nemá v pohotovosti ruční brzdu ani zařazenou rychlost, a následné odtlačení do silnice a obsazení jeho těžce vydobytého místa. Při dobré náladě bylo možné i zavolání policie a kochání se hřejícím pohledem na odtahování "drzého zákazníka obchodního domu, jenž si klidně a bezohledně postaví auto do silnice." Ani má padělaná invalidní karta nebyla dnes potřebná.

Dnes šlo vše dobře. Po chvilce zápasu jsem do košíku natlačil umělý peníz a konečně se s vrzajícím povozem rozjel do nitra velkého obchodního domu.

Klimatizace opět nefungovala. Ano, jak nečekané. Vydýchaný horký vzduch mi sevřel plíce. Nedaleko mne, u kas, ošetřovali nějakého starého muže bílého jako stěna. Prošel jsem kovovou, otáčející se konstrukcí, jenž ve mně vyvolávala dojem něčeho, co vás strašně rádo pustí dovnitř, ale ven už to bude horší. Okolo mne prosupěl jakýsi objemný člověk, zpocený tak, že vypadal jako by právě vyšel ze sprchy. Přehazovačka na pleši za ním vlála, kolečka jeho vozíku se divoce a rozviklaně točila a pískala. Závan větru plného potu mi vehnal slzy do očí, takže jsem na chvíli neviděl, přesto jsem postupoval dále.

Oddělení ovoce mne zas tak nezajímalo. Tak jsem jej projel bez úhony. Následovaly regály plné plechovek. Luncheon meat pork, hovězí guláš light, paštika s vepřovými játry, sardinky, špagetka. Vše připraveno jen na cestu do košíku. Statečně jsem je ignoroval. Následovaly potraviny oděné v sáčcích a tak dále. Až se mi z toho udělalo teskno. Ostatně jako vždy na tomto místě. Kolik toho mi lidé spotřebujeme. Nestačí nám polévka jedné firmy, nyní těch firem musí být pět. Já vím, možnost výběru, ale k čemu je, když se vše dělá stejným způsobem a stejně to chutná? A těch zbytečných věcí. Na co děti potřebují speciální sací plínky, do kterých si můžou ulevovat celý měsíc a nikdo to nepozná, protože jsou extra absorbní. Za mých mladých let nic takového nebylo, a jak jsme si žili. A dřív lidé neměli ani to. Nic si z toho myslím nedělali. Děti dnes mají ale podrážděnou pokožku. "Největší dobrota pro vašeho miláčka," hlásala reklama. Tak tohle bych své ženě nedal ani kdybych nějakou měl. Á, aha, to je pro kočku. Nevím proč mi to tak přišlo, ale ta kočka z obalu na mě prostě koukala hladově. A pes o jedno balení dál vypadal, když ne vražedně, tak alespoň hrozivě. Asi by nepohrdl kusem mojí nohy, kdyby měl příležitost urvat si kus žvance. A to to byl jezevčík. Ale když je to dobré na srst. Jak jsem zjistil se zdržuje u chladících regálů s masem a mléčnými výrobky. Nejspíš z toho důvodu, že jsou to v tomto velkém plechovém břiše nestvůry zvané obchodní dům jediná zařízení, ochotně poskytující teplotu menší než třicet stupňů celsia.

„Promiňte, tohle je můj vozík," Upozornil jsem rozložitou ženu a musel přimhouřit vlasy před impozantní září jejích fosforeskujících fialových kadeří. Otočila se a mé čichové orgány ochromil a mohutný, na

• • •

křídlech smrti přilétající parfém. Podlomila se mi kolena a musel jsem se opřít o regál s kuřaty.

„Ale no tak, mladíku," otočila se opět a zmocnila mého vozíku.

Sebral jsem zbytky své odvahy a zmohl se ještě na jeden a poslední protest.

„To je ale opravu můj vozík. Podívejte vy si snad kupujete pěnu na holení?" Modlil jsem se, aby to nevzala jako urážku. Ani se mi netřásl hlas.

Opět se otočila, ale já byl nyní připraven a pevně jsem semknul čichové organy. Stejně jsem měl pocit, že parfém štípá do mé holé pokožky nezakryté oblečením.

Tříletá vrstva make-upu na obličeji té dámy se zkrabatěla do napodobeniny úsměvu. Na rukou se mi objevila husí kůže, jak jsem se lekl.

„Ano, máš pravdu." Otočil se onen přízrak a odkráčel.

Ještě chvíli jsem nabíral dech, a pak jsem již konečně dokončil svou cestu ke kasám. Čekání na kasu nebo nějaký problém, co se vyskytl při napočítávání oné pěny na holení, jenž mi zachránila život, mne nemohl rozhodit. Když mi po patnácti minutách začala docházet trpělivost, konečně byl problém vyřešen. Prodavačka se totiž nakonec rozhodla zanechat pokusů o elektronické přečtení kódu na krabičce a namačkala cenu pomocí svých rukou zdobených dvoumetrovými nehty a číselníku nacházejícího se kupodivu na kase. Ani jsem ji na něj nemusel upozorňovat.

Zaplatil jsem, zaparkoval košík, vzal svých pět rohlíků, pěnu na holení, salám a půlku chleba a konečně se vydal domů. Byl jsem šťasten, že jsem nákup stihl rychle za pouhé dvě hodiny.

Že jsem hlupák, že jezdím nakupovat takové zbytečnosti do obchodního domu? To si myslíte? Ano, ale co mám dělat, když obchůdek nedaleko mého bydliště je již zavřený a jeho majitel teď prodává vysavače.

Martin Erhart
kresba: **Jiří Kodras**

Výstava

Kouzelný svět rádií

Návštěvníci veletrhu, malí i velcí, jsou srdečně zváni na výstavu Kouzelný svět rádií,kde si můžete prohlédnout sbírku přístrojů uspořádanou v duchu „***od krystalky k reproduktoru***".

Všichni jsou srdečně zváni do budovy starého obecního úřadu (1. patro).

Otvírací doba:
Čt – Ne :

9.00 – 11.30
13.00 – 17.00

Mapka veletrhu

1. hlavní brána
2. zadní brána
3. kino – vnitřní expozice
4. mateřská škola – vnitřní expozice
5. základní škola – vnitřní expozice
6. restaurace
7. tělocvična
8. WC
9. tržnice
10. pivní stan
    a) hřiště
11. prodejní stan
12. venkovní expozice
13. soukromé objekty
14. venkovní expozice
15. venkovní expozice

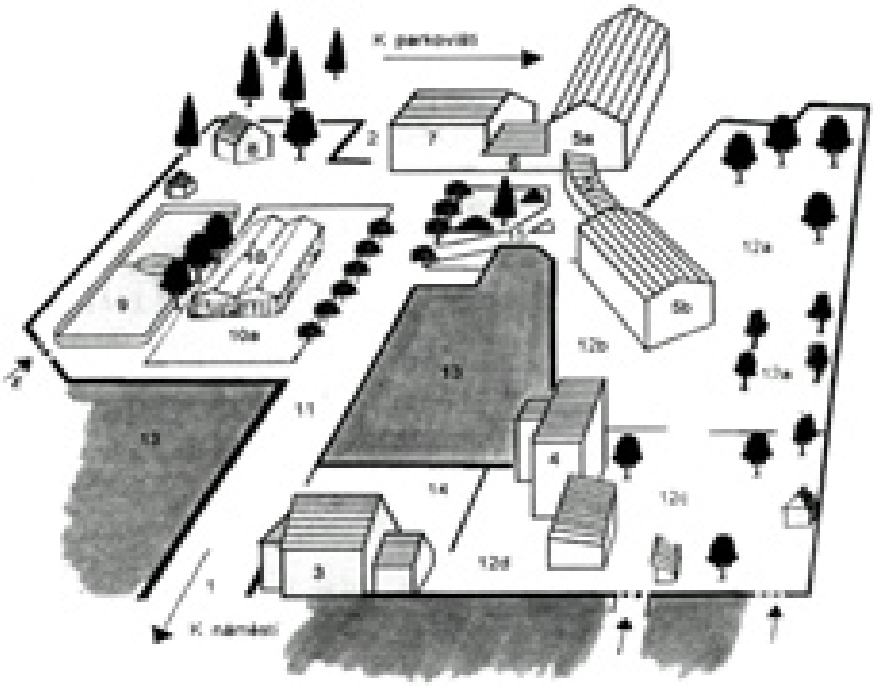

Rozhovor s Kosťou

Po exkurzi vietnamské a polské se vracíme na domácí půdu. Dnes jsme se totiž rozhodli alespoň nastínit atmosféru diskotékového pivního stanu a na následující stránce vás tedy čeká rozhovor se známým **DJem a moderátorem Kosťou**, který se navzdory všem kozám a prdelím, ukázal být místy až překvapivě milý.

Zarážejí-li vás obhroublá slova v předchozí větě, pak je to jen správné. Dnešní svátečně bulvární Veletržní Křemežsko si klade za cíl šokovat, provokovat, bořit stereotypy a burcovat všechny konzervativněji založené duše. Pryč s novinářskou etikou! Trapnosti zdar!

Jak se vlastně jmenuješ?
Kosťa.

No, ale určitě máš nějaký jméno v občance…
Mám, to je jiný, no. Moje civilní jméno je pro civilní život. To aby mi puberťáci nezvonili na zvonek.

A jak jsi přišel na tuhle přezdívku?
To je z příjmení. Tak mi říkaj od mládí.

K***olik je ti let, Kosťo?***
Cha, cha, cha, to je dobrá otázka. (zvážní) Padesát tři.

Od kolika let kouříš?
Od vojny, takže zhruba od devatenácti.

Určitě jsi měl původně nějaký civilní povolání…
No povolání civilní mám, ale už dávno dělám jenom tohle.

A co si dělal předtim?
O tom já nechci takhle mluvit. To patří minulosti. Já vám to řeknu, ale o tom zkrátka… já už mnoho desítek let dělám tohle…

Jak dlouho si DJem, jak dlouho pouštíš písničky?
Tak první diskotéku jsem dělal na jaře v šedesátým osmým. To mi bylo osmnáct let.

Po kolikátý hraješ na veletrhu?
Já myslim, že po desátý. Na tom prvním jsem nebyl.

Jakou máš rád hudbu?
Různou…různou ale fakt jako mám hodně širokej záběr. A takový jako specifikum – africkou lidovou muziku z jižní Afriky. Pak mám rád reggae a různý rockový pecky i nový kapely. Třeba Redhoti se mi líbí…mám hrozně široký spektrum a takovej ten speciální úlet je na tej černošskej jihoafrickej lidovej muzice.

Jaký máš, ve srovnání s jinými akcemi, z veletrhu pocit?
Tak ten veletrh má skutečně svý specifi- kum, ale on je tak každej rok jinej. Ten veletrh není ani jeden rok stejnej. Pokaždý je trošku jinej a mám poslední dobou pocit, že ty lidi jsou méně aktivní, že nechtěj tolik chodit do těch soutěží, se kterejma jsme to rozjeli.

A jaký teda letos připravuješ soutěže?
Já nevim, jestli vůbec nějaký budou, protože když se nepřihlásili ani… – takhle to tam všechno nepište, jo?

Jasně…
(Alenina bulvárně- novinářská podlá lež)

… nepřihlásili ani do soutěže v pití piva, tak nevim, jak se přihlásí do křemežskejch koz. A když se mi ženský nepřihlásí do křemežskejch koz, tak nebudu dělat křemežskou prdel, protože tu jsem začal dělat pro ženský. Ale když ty ženský nechtěj bejt aktivní, nebudu nutit chlapy, aby dělali…(následuje Štěpánovo nevhodné přerušení toku Kosťových myšlenek)

Jaký to bylo dřív, kdy byla v soutěžích nejlepší účast?
Účast já neposoudim, ale je to asi tak tři roky, kdy to bylo skutečně výborný. Ono vždycky je dobrý. Ta atmosféra je tady dobrá, i když třeba někteří lidi netančí, tak je vidět, že se baví – že sedí u stolu, mlátí do stolu a zpívaj si ty písničky. Tady nejde o tanec, tady jde o zábavu jako takovou- že se tady ty lidi potkávaji… Třeba sem jezdí spousta lidí opravdu jenom jednou za rok, z Budějc a tak, na tenhleten Křemežskej veletrh. Je tady výborná atmosféra…. Samozřejmě že to podpoří i to pivo, je to takový uvolněný tady a nejsou tady jako zlý lidi, nejsou žádný problémy. Je naprosto specifickej, ten Křemežskej veletrh, tenhleten pivní stan oproti jiným akcím, a zase jiný akce mají svou jinou specifiku…

Navštěvuješ i výstavní a prodejní část veletrhu?
Nikdy jsem

• • •

se sem nedostal, ač to potřebuju, protože shánim nějaký věci do bytu, jo. Vždycky přijedu jenom na tu diskotéku, protože nějak mi to nevychází, ta práce. Jsem svým způsobem zaneprázdněnej, a pak jsem taky lenivej. Když prší, tak sem nejedu protože prší, a když je hezky, tak si jdu radši někam k vodě … a nějak to nemůžu vymyslet, nedaří se mi to.

Máš nějaký vzkaz na závěr pro naše čtenáře a návštěvníky veletrhu?
No, že jim přeju hlavně pěkný počasí, protože to je, myslim si, že to je… že to k tomu veletrhu patří, když není pěkný počasí, protože se i ta nálada a atmosféra ztrácí. A ať, když si sem někdo přijde něco koupit, ať si vyberou a najdou, co hledaj.

Ptali se Ája a Štěpán

Trocha statistiky

Počet návštěvníků našeho veletrhu je samozřejmě velice různorodý a odvíjí se od mnoha faktorů. Na veletrh se obvykle nikomu nechce, padají-li z nebe proudy vody a areál se změní ve vypuštěný rybník (rok 2001).

Jak je však vidět z grafu, děti (čtverečky) jsou vůči deštivému počasí kupodivu tolerantnější, nežli jejich rodiče (kosočtverečky). Celková návštěvnost je pak znázorněna trojúhelníčky.

Celková návštěvnost letošního veletrhu bude k dispozici až v době, kdy zhasnou světla závěrečného ohňostroje. Zatím však celkový součet za minulé **tři dny činí 19214**. Z toho slunná sobota přilákala **9772 platících zákazníků**.

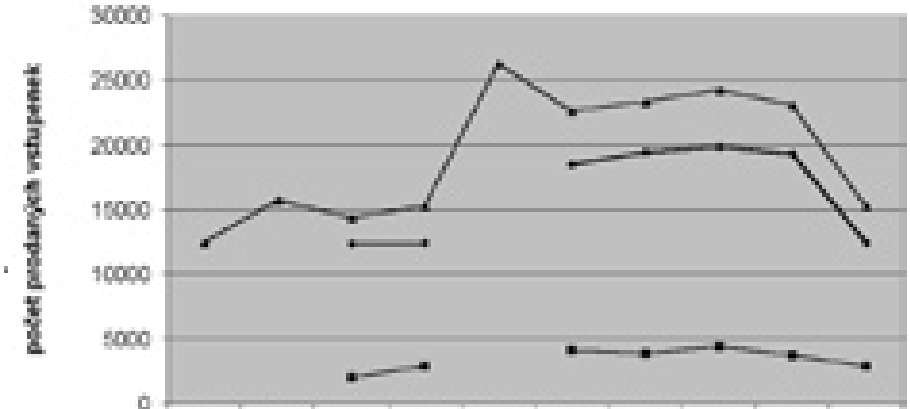

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
dospělí			12360	12427		18493	19455	19821	19326	12427
děti			2011	2867		4099	3803	4401	3716	2867
celkem	12475	15724	14371	15294	26267	22592	23258	24222	23042	15294

Matouš Voldřich

Veletržní Křemežsko

Vychází každý den v nákladu **300 - 500 kusů.**

Šéfredaktorka a tyranka:
Alena Kodrasová
Kibic a pisálek:
Štěpán Smolen
Grafik a mula, WWW verze:
Matouš Voldřich
Animátor:
Jiří Kodras ml.
Tisk a psychická podpora:
Jaroslava Schusterová

Lékárna

Lékárna Křemže

29.7. - 2.8.

bude mít zavřeno

Den turnajů

Ano, i tak by se dala nazvat veletržní sobota. Probíhaly totiž najednou dva turnaje, jeden na Cihelně v Chlumu a druhý v tělocvičně základní školy.

Podíváme se nejdřív do Chlumu na turnaj trojic v nohejbale. Na dvou hřištích se spolu utkali hráči celkem patnácti družstev, kteří přijeli hlavně z okolí Č. Budějovic, Křemže zastoupena nebyla. Patrioti mohli fandit ale hráčům z Třísova. Tento turnaj probíhal pod záštitou starosty obce, na stolku s cenami trůnil veliký putovní pohár a tři menší, to pro vítěze. Na lavičkách pod slunečníkem trůnili hráči, na které ještě nedošla řada. Mnozí využili intenzivního slunečního záření k získání ještě bronzovější pokožky a někteří hráči projevovali nelíčenou radost z toho, že jsou foceni. I když se našly vyjímky, prý je příště mají fotografové upozornit,aby se stihli upravit a obléct si tričko. Překvapil mě velký věkový rozdíl mezi hráči, zralí muži byli zastoupeni v největším počtu , ale ani čtrnícti patnáctiletí chlapci nebyli (prý) ničím neobvyklým. Hlavním organizátorem byl pan Zdeněk Hrubeš, vlastník kurtů. Na hráčích bylo vidět, že mají tento sport rádi a hrají ho i pro své vlastní potěšení. A radostná atmosféra přetrvá na Cihelně do pozdních nočních hodin, o což se postará mimo jiné i místní skupina Plevel. Tato informace je určena hlavně pro ty, kteří se vyptávali, cože ten společenský večer na Cihelně uvedený v programu znamená.

Podobně příjemné ovzduší panovalo i v tělocvičně ZŠ, kde soutěžili vyhlášení badmintonisté o Pohár starosty obce. Zúčastnilo se ho devět dvojic z devíti oddílů, hrálo šest křemežských párů. Nějaká nej – nejvzdálenější účastník přicestoval až z Hradce Králové, nejmladším účastníkem byl hráč Šťastný z Č. Budějovic, krajský přeborník v kategorii do 13 let. Nechyběl ani p. Skalický, který vybojoval stříbrnou medaili na mistrovství ČR a ani známé reprezentantky naší republiky, hráčky Koudelková a Milisová. Všechny tyto informace mi poskytl pan doktor Koudelka.

Alena Kodrasová

Výsledky:

Na **1.místě** se umístila dvojice
Skalický (Hradec Králové)
Oberfalcerová (ČZ Strakonice).

Druzí skončili hráči ze Křemže
pánové Koudelka a Šebesta.

Třetí místo patří:
Jiřímu Holečkovi st. ze Křemže
a Markétě Koudelkové (Meteor Praha).

Další umístění hráčů je následující:

4. místo – Koudelka M. (Hradec Králové) a Mach (Besednice)
5. místo – Podpěra (Křemže) a Frühaf (ČZ Strakonice)
6. místo – Černý (Č. Krumlov) a Blažke (Netolice)
7. místo – Koudelka V. (Křemže) a Šťastný (Sokol Č. Budějovice)
8. místo – Milisová (Benátky – reprezent. ČR) a Nýdl (Č. Krumlov)
9. místo – Bigas (Vodňany) a Nováková (Strakonice)

Tipy na výlet

Unaví–li vás veletržní mumraj okolo a zatoužíte–li po chvilce relaxace a klidu, po tichu apod. (ticho je mimochodem jedna z mála věcí, které na veletrhu nenaleznete), zkuste se vyjít či vyjet si na procházku. V okolí Křemže existuje spousta lákavých míst, která byste, hlavně když jste přijeli z větší dálky, určitě neměli nechat bez povšimnutí.

Na celé dopoledne či část odpoledne vám vystačí pěší vycházka na nejvyšší vrchol Haberského pohoří, Kluk **(1)**. Ze skály na vrcholu je výhled směrem na jih a na opačné straně můžete vidět úchvatné temelínské věže. Odtud se vydejte příjemnou lesní cestou do malé osady Bohouškovice.

Určitě zajeďte do Holubova a odtud podle značené naučné stezky dojdete po chvilce na zříceninu gotického hradu Dívčí kámen **(2)**, druhou největší v Čechách. Pokračujte do mírného kopce až na třísovské oppidum, dávné sídlo Keltů. Možná se vám bude zdát, že ty zarostlé kamenné valy nejsou příliš impozantní, ale každý vnímavý jedinec bude okouzlen jakýmsi geniem loci, který Třísovu rozhodně nechybí.

Jsme–li u naučných stezek, chci vás ještě upozornit na nedávno otevřenou stezku v Brloze, která vás provede slovanským hradištěm, nedostavěným chrámem na Kuklově **(3)** a nedávno prozkoumávaným hradištěm na vrchu Stržíšek. Procházka uspokojí milovníky přírody i historie.

A nakonec jsem si nechala horu Kleť. Pochybuji, že se najde někdo, kdo ještě nestanul na jejím vrcholu, ale i staré latinské přísloví tvrdí, že opakování je matka moudrosti a velkou výhodou pro ty, kterým nohy neslouží tak jako dřív, je lanová dráha na úpatí Kletě **(4)** v Krásetíně. Jezdí každý den, ve všední dny od 9.00 do 17.00, o víkendu od 9.00 do 18.00, každou celou hodinu.

Alena Kodrasová

Foto: **http://www.ckrumlov.cz**

2

3

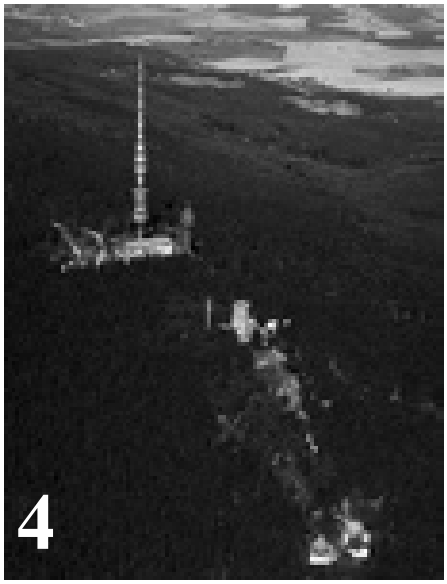
4

1

Redakce se představuje

Nadešel poslední veletržní den a s ním je tu i čas na odhalení osobností, jež se ukrývají za tajemnými jmény členů redakce. Jako šéfredaktorka jsem se tohoto úkolu ráda zhostila a sebe i své kolegy vám tedy představím já **ALENA KODRASOVÁ**. Mnozí z vás mě jistě znají, vždyť jsem se v posledních letech díky píli a talentu vypracovala nejen na šéfredaktorku Veletržního Křemežska, ale též na kronikářku 12. třídy Gymnázia v Českém Krumlově či na předsedkyni volební komise – a to je mi teprve osmnáct. Není to úžasné, co říkáte? Pochopitelně mi to nestačí – mířím mnohem víš. Jistě o mně ještě uslyšíte. Pro uchvácení moci jsem schopna čehokoliv.

Největší prostor bych tu však chtěla věnovat **ŠTĚPÁNU SMOLENOVI**, kterému je taky osmnáct a navštěvuje stejný ročník českokrumlovského gymnázia jako JÁ. Ve škole ale není tak dobrý jako JÁ a nikdy nebyl členem volební komise, natož jejím předsedou. Zato má celou řadu jiných skvělých předností. V našich novinách zastává sic jen místo pouhého redaktora, avšak dlužno říci, že na jeho bedrech leží největší množství práce. Zatímco já polehávám po křeslech a nechávám se obsluhovat a zatímco náš grafik a technický redaktor hraje počítačové hry, Štěpán se pečlivě věnuje své práci. A s jakým talentem! Pokud jste četli některý z jeho článků, pak jistě víte, kdo je pro tvář Veletržního Křemežska určující. Ačkoliv jsem šéfredaktorkou JÁ, a ačkoliv jsem na rozdíl od něj byla předsedkyní volební komise, obvykle stejně vyslechnu jeho názor, už proto, že mluví tak chytře. A jak už jsem řekla – i v mnoha jiných ohledech je úžasný. Svým šarmem dokáže okouzlit, všechny, kdo ho znají a díky charismatu a přirozené autoritě je vlastně právě on opravdovým vůdcem našeho redakčního kruhu.

Potom je tady taky **MATOUŠ VOLDŘICH**, který není tak kouzelný jako Štěpán a taky nikdy nebyl členem volební komise, ale jinak je fajn. Matouš s námi nestuduje na gymnáziu. Je už o něco starší a obvykle pobývá na Mat-Fyzu. Nerad píše články a pisálky spíše pohrdá – v našem kolektivu se stará o grafiku a technické provedení novin, což zvládá opravdu znamenitě.

A nesmím také zapomenout na svého mladšího bratra **JIRKU KODRASE**, který je novopečeným studentem umělecké školy a je také autorem oněch nádherných ilustrací, které jste měli možnost na stránkách Veletržního Křemežska vídat.

Velké díky patří také paní sekretářce **JAROSLAVĚ ŠUSTROVÉ**, která o nás v redakci mateřsky pečovala a výplody našich mozků obětavě množila a kopírovala.

Úplně nakonec nelze nezmínit **TONDU TROUPA**, jenž sice nic nenapsal ani neudělal a celkově se na nás vykašlal a nechal nás ve štychu, ale jinak je moc fajn a jsme rádi, že se na nás poslední den přišel podívat.

Za redakci se s vámi loučí a na další roky na teplém místečku šéfredaktorky se těší **Alena**

Nic z toho neberte vážně, sesmolil jsem to za Áju JÁ, Štěpán

Inzerce

Reklama

POKRÝVAČSTVÍ
a montáž střešních oken
nabízí své služby

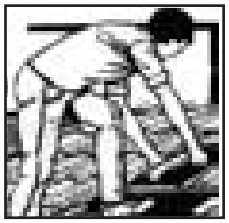

FILIP + KUDLÁČEK
tel: 0723 139 354 *tel: 0607 220 297*

Reklama

Jan Voldřich

- služby finančního poradce
- financování bydlení - hypoteční úvěry a úvěry ze stavebního spoření
- osobní finanční poradenství
- devizové služby pro podnikatele.

Mobil
0602 262 482
Web
http://web.telecom.cz/jvoldrich

Reklama

Prodám štěňata belgického ovčáka s PP.

Služební plemeno, velmi přátelský k celé rodině, výborný hlídač, výchova pochvalou.

Tel.: 0606 219227

Jízdní řády - kyvadlová doprava

Jízdní řád autobusů , které budou 20. a 21. 7. 2002 pendlovat mezi Křemží a Holašovicemi kde se v tuto dobu konají **selské slavnosti**.

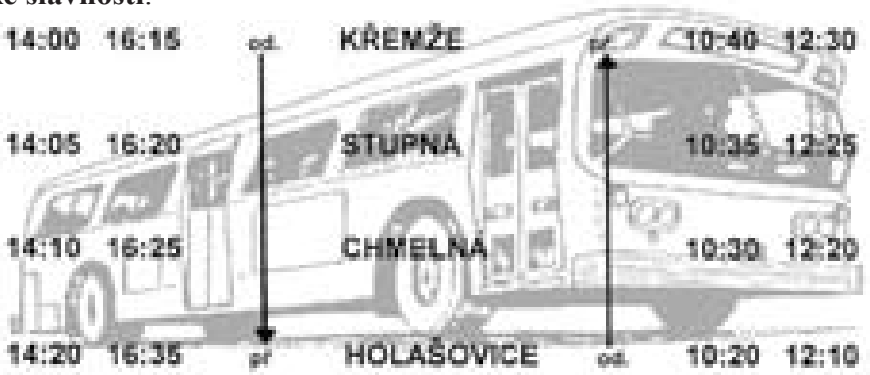

9:45	11:30	14:00	16:15	od.	KŘEMŽE	př.	10:40	12:30	14:50	17:05
9:50	11:35	14:05	16:20		STUPNA		10:35	12:25	14:45	17:00
9:55	11:40	14:10	16:25		CHMELNA		10:30	12:20	14:40	16:55
10:05	11:50	14:20	16:35	př.	HOLAŠOVICE	od.	10:20	12:10	14:30	16:45

Jízdní řád autobusu , který bude po celou dobu trvání veletrhu zajišťovat dopravu mezi Mříčím, kde se nalézá vlakové nádraží.

Odjezd ze Křemže	Odjezd z Mříčí
-	8:50 h
9:15 h	9:35 h
10:50 h	11:10 h
12:45 h	13:00 h
15:30 h	15:50 h
18:00 h	-

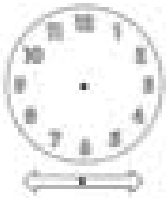

Handicapová utkání

Dnes opět od 10.00 do 15.00 budou badmintonisté křemežského oddílu v **tělocvičně základní školy** připraveni sehrát handicapová utkání . Vyzyvatelem může být kdokoli z návštěvníků veletrhu. Vyzyvatel může hrát s začínajícími žáky i s mistry republiky. Vyzyvatel si stanoví náskok , popř.čas, po který si náskok hodlá udržet.

Podmínkou je sportovní oblečení a obutí.
Rakety i košíčky budou zapůjčeny na místě.

Těšíme se na vás!

Křemežský rozcestník

MUDr.B. Šimek, praktický lékař, Čt, Pá 7.00-12.00, tel. 741108
MUDr.V.Koudelka, praktický lékař, Čt-Pá 7.00-18.00, So-Ne 9.00-18.00, tel. 741127
MUDr. D. Hašová, lékař pro děti a dorost, Čt, Pá 7.00-10.00, tel. 741055
MUDr. B. Tichavová, zubní, Čt 7.15-17.45, Pá 7.15-11.00, tel. 741063
Lékárna, PharmDr. V. Pečman, Čt, Pá 7.15-17.00, So 9.00-16.00, Ne 9.00-13.00

Banky, peníze, pošta

Pošta, Čt, Pá 7.30 -16.00, So 8.00-9.00
ČS Spořitelna, Čt 9.00-12.30, 13.00-15.00
Pá 9.00-12.30, 13.30-16.00
bankomat se nalézá v areálu domu služeb

restaurace U Mária
(Holubov u rybníka),
večeři či oběd
zajistíme ihned.
Čt, Pá, So 12.00 - 23.00
Ne 12.00 - 22.00

telefonní automaty
areál ochoz školy (mince)
v obci na náměstí: u zeleniny (karty)
na domě s pečovatelskou službou (mincovní)

Pro automobilisty

Čerpací stanice PAP-OIL, Čt, Pá 5.30-21.00, So, Ne 6.00-21.00
Odtahová služba, taxi, V.Vaněk, nepřetržitě, tel. 741248, 0602/557701
Pneuservis Pálek, Čt 8.00-12.00, 13.00-19.00, Pá 8.00-12.00, 13.00-17.00,
So, Ne po telefonické domluvě, tel. 741109

Potraviny

Jednota, Čt, Pá 7.30-18.00, So 7.30-11.00, Ne 13.00-18.00
Zelenina - p. Borovková, Čt, Pá 8.00 - 12.00, 13.00-16.00, So 8.00-11.00
Potraviny Žáček, Čt, Pá 7.30-17.30, So 7.30-11.00

Restaurace, vinárny

Restaurace v areálu ve školní jídelně, denně 7.30-18.00
Restaurace pana Smahela, Čt - Ne 10.00-24.00
Radniční restaurace, Čt - Ne 11.00-22.00
Restaurace Žáček, Čt-So 16.00-01.00, Ne 16.00-22.00
Triobar Holubov, Čt, Ne 12.00-22.00, Pá, So 12.00-23.00
Vinárna Skalka, Pá, So 18.00-02.00

úschovna zavazadel
pro návštěvníky veletrhu
u zadní brány výstaviště,
cena za úschovu 5,- Kč

Bohoslužby

kostel Československé církve husitské, bohoslužba, Ne 10.15
kostel sv. Michaela, mše svatá. Čt- So 18.00, Ne 8.00

Sponzoři veletrhu

JEDNOTA
ČSAD
Bohemia color
FAKTOR 104.3
JCE
ELEKTROMONTÁŽE DANO s.r.o.
LDP
VAK JČ a.s.
SOVT-RADIO
TV GIMI
Samson
MAN SERVIS
ČSAD JIHOTRANS